

## U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **R. M.**

zastoupen advokátem Mgr. Arnoštem Ryšavým  
sídlem Riegrovo náměstí 182/20, Kroměříž

proti  
žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**  
sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2020, č. j. 8260869/20/2002-00540-111122, a č. j. 8260772/20/2002-00540-111122,

**takto:**

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Věc se postupuje k vyřízení opravného prostředku Odvolacímu finančnímu ředitelství.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

### **Odůvodnění:**

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení „sdělení k žádosti“ žalovaného ze dne 11. 11. 2020, č. j. 8260869/20/2002-00540-111122 a č. j. 8260772/20/2002-00540-111122, kterými žalovaný sdělil žalobci, že jím učiněné návrhy předražku, ve vztahu k rozhodnutí žalovaného o udělení příklepu v dražbě nemovité věci, se nepřipouštějí. In eventum žalobce požadoval, aby uvedený postup soud prohlásil za nezákonný zásah ve smyslu § 82 a násl. soudního řádu správního.
2. V reakci na žalobu žalovaný soud navrhl, aby žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního, protože k nápravě postupu žalovaného je stanoven jiný procesní postup. Dle žalovaného má žalobce v daném případě možnost podat stížnost dle § 261 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „daňový řád“).
3. Soud se nejprve zabýval tím, zda prostředkem ochrany v dané věci je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu nebo žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, jak žalobce eventuálně požadoval. Neboli zda právní akt vydaný žalovaným naplňuje znaky rozhodnutí správního orgánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

4. Prvotním hlediskem, zda určitý úkon splňuje materiální znaky rozhodnutí, je to, zda se chová „jako rozhodnutí“, tj. zda má povahu individuálního správního aktu. Aby tedy byl určitý úkon správního orgánu rozhodnutím ve smyslu § 65 soudního řádu správního, musí mít takový úkon především skutečně účinky rozhodnutí. To v uvedené věci nastalo. Žalobce navrhl předražek k rozhodnutí o udělení příklepu v dražbě nemovité věci, čímž se domáhal, aby dražené nemovité věci získal do svého vlastnického práva. Jestliže tedy žalovaný tomuto jeho návrhu nevyhověl, zjevně zasáhl do jeho individuálních práv. K tomu soud dodává, že pro pojetí „rozhodnutí“ jako rozhodnutí dle § 65 a násl. soudního řádu správního není zásadní označení uvedeného právního aktu. Jakkoli tedy žalovaný nazval uvedená rozhodnutí „sděleními k žádosti“, nadále se jedná o rozhodnutí ve smyslu soudního řádu správního.
5. Dále ze soudního řádu správního plyne, že aby byl určitý úkon rozhodnutím, musí být jeho autorem orgán moci výkonné či jiný z orgánů popsanych v definici § 4 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního. Tato podmínka je v dané věci rovněž splněna, neboť žalovaný je beze sporu orgánem moci výkonné, který rozhoduje o právech a povinnostech fyzických a právnických osob (§ 2 soudního řádu správního). A předmětné rozhodování se odehrávalo v oblasti veřejné správy, protože předmětem věci byla dražba nemovitých věcí dle § 222 daňového řádu.
6. Judikatura pak zohledňuje i určité formální aspekty pojetí rozhodnutí. Takto především vyžaduje, aby dotčený úkon měl předepsanou, tedy právem vyžadovanou formalizovanou podobu, která obvykle sestává z výroku a odůvodnění. Přezkoumávané „sdělení“ obsahuje záhlaví, vymezení věci a odůvodnění, proč není možno návrhu žalobce vyhovět. Jakkoli daný právní akt nebyl formalizován do té míry, že by v něm bylo možno seznat výrok rozhodnutí, tak uvedené dle soudu nic nemění na skutečnosti, že se jedná o rozhodnutí dle soudního řádu správního, neboť jak žalovaný rozhodl lze jednoznačně zjistit z jeho obsahu. Další formální podmínkou je, aby zákon stanovil alespoň určitou proceduru (formalizovaný postup) vedoucí k vydání „rozhodnutí“. Uvedená podmínka je v dané věci rovněž splněna, neboť právní řád upravuje postup v případě, kdy je v rámci daňové exekuce navržen předražek (viz dále), přičemž tento postup byl dodržen: žalobce navrhl předražek a žalovaný o něm rozhodl. Nadto uvedené sdělení bylo žalobci stanovenou formou oznámeno a o řízení, jehož výsledkem bylo rozhodnutí, se zjevně alespoň v určité podobě vedl spis.
7. Nadto soud uvádí, že v obdobném případě, kdy bylo soudy přezkoumáváno rozhodnutí finančního úřadu o předražku v daňové exekuci, bylo rozhodováno v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 1 Afs 331/2019 – 44). A ani žalovaný ve svém vyjádření nezpochybnil, že by jím vydané sdělení nebylo rozhodnutím správního orgánu.
8. Ze všech uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žalobce se předmětnou žalobou domáhá zrušení správního rozhodnutí žalovaného ve smyslu ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního. Před vlastním projednáním věci byl však soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí také v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K věcnému přezkoumání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věc meritorně posoudit.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

9. Podle § 68 písm. a) soudního řádu správního je žaloba nepřijatelná tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.
10. Podle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního soud návrh (žalobu) usnesením odmítne, jestliže je podle tohoto zákona nepřijatelný.
11. Podle § 46 odst. 5 soudního řádu správního platí, že pokud navrhovatel podal návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není opravný prostředek přípustný, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému s tím, že byl-li návrh podle tohoto zákona podán včas u soudu, platí, že byl opravný prostředek podán včas.
12. V daném případě žalobce brojí proti rozhodnutím, kterými byl žalovaným odmítnut jeho návrh na předražek.
13. Podle § 336ja odst. 1 občanského soudního řádu, nejde-li o osoby uvedené v § 336h odst. 4, může každý do 15 dnů ode dne zveřejnění usnesení o příklepu soudu písemně navrhnout, že vydraženou nemovitou věc chce nabýt alespoň za částku o čtvrtinu vyšší, než bylo nejvyšší podání (předražek).
14. Podle § 336ja odst. 3 občanského soudního řádu po uplynutí lhůty podle odstavce 1 vyzve soud vydražitele, aby do tří dnů oznámil, zda zvyšuje svoje nejvyšší podání na částku nejvyššího předražku. Poté soud vydá usnesení o předražku, ve kterém usnesení o příklepu zruší a rozhodne o tom, kdo je předražitelem a za jakou cenu nemovitou věc nabude.
15. Podle § 336ja odst. 7 občanského soudního řádu se za odvolání proti usnesení o předražku považuje i odvolání podané proti usnesení o příklepu.
16. Uvedená ustanovení občanského soudního řádu dle soudu předně potvrzují, že o návrhu na předražek má být rozhodujícím orgánem vydáno rozhodnutí. Ustanovení § 177 odst. 1 daňového řádu stanoví pro výkon daňové exekuce subsidiární použití občanského soudního řádu v případě, že není v tomto zákoně upraveno jinak. Dle soudu se uvedené vztahuje též vůči institutu předražku, který již byl ze strany daňových orgánů (dokonce jiného územního pracoviště žalovaného) obecně připuštěn. V již citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 1 Afs 331/2019 – 44, kasační soud sice zrušil předchozí rozhodnutí správce daně, pokud byla v dražební vyhlášce správcem daně konstatována možnost využít předražek dle § 336ja občanského soudního řádu, avšak pouze a jen z toho důvodu, že se tak stalo u exekuce zahájené ještě před nabytím účinnosti novely občanského soudního řádu, která institut předražku do právního řádu zakotvovala. Jinak však kasační soud zdůraznil, že předražek prezentuje metodu možného zvýšení dražebního výtěžku známou již z dob Rakousko-Uherska, která chrání zejména práva povinného (vlastníka dražené věci), věřitele, jakož i dalších osob zainteresovaných na co možná nejvyšším výtěžku dražby. Z uvedeného dle soudu vyplývá, že Nejvyšší správní soud akceptoval využití předražku též v případě daňové exekuce, a to za subsidiárního použití občanského soudního řádu.
17. Jestliže přitom občanský soudní řád předpokládá (§ 336ja odst. 3 věta druhá občanského soudního), že bude vydáno usnesení o předražku, odpovídá tomuto usnesení rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

správce daně (jakožto exekučního orgánu) o návrhu na předražek. A jak již soud uvedl, za toto rozhodnutí je nutno považovat nyní přezkoumávané „sdělení k žádosti“.

18. Soud dále uvádí, že občanský soud řád v § 336ja odst. 7 občanského soudního řádu předpokládá, že vůči usnesení o předražku je přípustné odvolání. Subsidiárně je tedy dle soudu přípustné odvolání též proti rozhodnutí správce daně o předražku. Ostatně takto bylo postupováno i v případě věci posuzované Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 1 Afs 331/2019, kdy o odvolání proti rozhodnutí o předražku rozhodovalo Odvolací finanční řízení jako nadřízený orgán správce daně.
19. Jestliže tedy v dané věci žalovaný nepoučil žalobce o možnosti podat opravný prostředek, postupoval nesprávně. Za situace, kdy žalobcem napadená rozhodnutí neobsahovala poučení o opravných prostředcích, se žalobce v důsledku nesprávného poučení obrátil na správní soud se žalobou proti vydaným „sdělením“, ačkoliv je bylo možné napadnout řádným opravným prostředkem, kterým je odvolání, v souladu s § 109 odst. 1 daňového řádu. Soud se tedy nemohl zabývat námitkami žalobce proti napadeným rozhodnutím, neboť závěry žalovaného budou nejprve přezkoumány v rámci odvolacího řízení příslušným odvolacím orgánem žalovaného, kterým je Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně.
20. Soud proto posoudil předmětnou žalobu jako odvolání, neboť žalovaný ve svých rozhodnutích nesprávně žalobce poučil o nemožnosti podat odvolání, a v intencích ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního v návaznosti na ustanovení § 68 písm. a) soudního řádu správního a ve spojení s § 46 odst. 5 soudního řádu správního ve výroku I. usnesení žalobu pro nepřipustnost bez dalšího odmítl.
21. Současně soud ve výroku II. usnesení ve smyslu ustanovení § 46 odst. 5 soudního řádu správního věc postoupil k vyřízení opravného prostředku Odvolacímu finančnímu ředitelství se sídlem v Brně, jako orgánu k jeho vyřízení příslušnému.
22. V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první soudního řádu správního ve výroku III. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
23. O případném vrácení soudního poplatku žalobci soud nerozhodoval, neboť při podání žaloby nebyl soudní poplatek žalobcem uhrazen a soud k jeho úhradě z důvodů procesní ekonomie ani nevyzýval. Soud také nerozhodoval o podaném návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, když vzápětí po podání žaloby zjistil důvody pro její odmítnutí a postoupení věci označenému odvolacímu správnímu orgánu.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 27. ledna 2021

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D. v. r.  
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.